

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

АКТИВНІСТЬ 5-АМІНОЛЕВУЛІНАТСИНТАЗИ В ПЕЧІНЦІ ЩУРІВ ПРИ ДІЇ L-ТРИПТОФАНУ

Іншина Н.М., Масленко А.О.

Сумський державний університет

Кафедра біофізики, біохімії, фармакології та біомолекулярної інженерії

5-Амінолевулінатсинтаза (5-АЛК-синтаза) – регуляторний фермент біосинтезу гемму. Відомо, що гем інгібує активність 5-АЛК-синтази за принципом зворотнього негативного зв'язку. Основна частина гемму в клітинах перебуває у зв'язаному з білками стані. Одним з основних гемзв'язувальних білків печінки є триптофан-2,3-диоксигеназа (ТДО). Активатором ТДО є субстрат ферменту – L-триптофан.

Метою даної роботи є дослідження активності 5-АЛК-синтази і ТДО в печінці щурів за введення L-триптофану.

В експерименті використовували щурів-самців лінії Вістар вагою 150-180 г. L-триптофан вводили внутрішньочеревинно в дозі 15 мг/100 г маси тіла. Тварин декапітували під легким ефірним наркозом через 20 год після введення L-триптофану. Активність 5-АЛК-синтази визначали колориметричним методом і виражали в нмоль АЛК/мг білка. Активність ТДО визначали спектрофотометричним методом і виражали в нмоль кінуреніна/мг білка за 1 год.

Встановлено, що активність 5-АЛК-синтази зростає в 2 рази через 20 год після введення L-триптофану, що може бути обумовлено активацією ТДО. В печінці ТДО існує у двох формах: апоферменту і холоферменту. Співвідношення активності холоферменту до загальної активності ТДО (насичення гемом) відображає концентрацію вільного гемму в клітині. При дії L-триптофану активність холофермента і загальна активність ТДО підвищуються в 2 і 1, 7 рази відповідно. Насичення гемом ТДО при цьому не змінюється. Відомо, що L-триптофан підвищує спорідненість апофермента ТДО до гемму і подовжує період його напівжиття.

Результати дослідження свідчать, що введення L-триптофану підвищує активність 5-АЛК-синтази і ТДО в печінці щурів. Активація 5-АЛК-синтази при дії L-триптофану є наслідком посиленого зв'язування гемму апоферментом ТДО.

БАКТЕРІОНОСІЙСТВО ЗОЛОТИСТОГО СТАФІЛОКОКА, ЯК НАСЛІДОК ІМУНОДЕФІЦИТНОГО СТАНУ ОРГАНІЗМУ

Карпуть Т.С., студентка

Нестеренко С.І., викладач вищої категорії

викладач -методист з дисципліни

мікробіологія з основам імунології та технікою мікробіологічних досліджень

Сумський медичний базовий коледж

Унікальність золотистого стафілокока якраз і полягає в тому, що це солдат, обвішаний найрізноманітнішою зброєю. Його арсенал: мікрокапсула захищає від фагоцитів, клітинна стінка викликає запальні та алергічні реакції, нейтралізує імуноглобуліни; ферменти руйнують структуру клітин, знешкоджують антибіотики; гемолізину - речовини, що ушкоджують еритроцити і лейкоцити; токсини сильна отрута, кожна зі своєю дією.

Немає такого органу в організмі людини, куди б не зміг би проникнути стафілокок і викликати запальний процес. У носоглотці патогенний стафілокок постійно живе у 20%, а у 60% - епізодично.

Мета дослідження: Провести обстеження груп студентів і виявити бактеріоносійство золотистого стафілокока в носі і зіві.

Вплив осінньо-зимового періоду (листопад, грудень) на розповсюдження інфекції.

Провести аналіз високого відсотка бактеріоносійства, основною причиною якого є імунодефіцитний стан організму.

Обстежили 135 студентів в групах 1А, 1Мб, 1Мв, 1Л, 1Л, використали бактеріологічний метод дослідження, виявили 40 бактеріоносіїв патогенного стафілококу, що складає 29%.

Провели опитування бактеріоносіїв золотистого стафілокока, зібрали анамнез, якими інфекційними захворюваннями вони частіше хворіють: герпес-інфекція — 56%, хронічний тонзиліт — 20%, гайморит -15%, хронічний бронхіт — 20%, хронічний отит — 7%, ГРВІ — 3-4 рази на рік. Встановлено, що носійство *S. aureus* у студентському колективі має епідеміологічні особливості, формування типу носійства залежить від пори року і факторів персистенції, а також стану факторів та механізмів неспецифічного та специфічного протиінфекційного захисту організму, що в кінцевому результаті приводить до імунодефіцитного стану. В крові носіїв стафілокока знижується вміст сироваткових імуноглобулінів (IgM, IgA, IgG), а також концентрація секреторного імуноглобуліна А, який має головне значення в формуванні місцевого імунітету.

Не тільки інфекційні хвороби можуть спричинити слабкість імунної системи, але й інші чинники такі як: стрес, травми, опіки, алергічні реакції, незбалансоване харчування, не дотримання особистої гігієни і здорового способу життя.

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ОСОБЛИВОСТЕЙ БІОРИТМІВ СНУ НА ФІЗИЧНУ І РОЗУМОВУ ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Козиренко О.Ю.

Науковий керівник: асистент кафедри фізіології Сокол О.М.

Харківський національний медичний університет, кафедра фізіології

Проблема нестачі сну – одна з важливих в сучасному світі в умовах інтенсифікації життя людей і перевантаження різноманітною інформацією. Недостатній сон є причиною виникнення проблем пам'яті і концентрації уваги. Важливе значення має повноцінний сон для молоді, яка навчається, і особливо для студентів-медиків перших років навчання, які повинні вміти оптимально концентрувати увагу на навчальному матеріалі та запам'ятовувати велику кількість теоретичної інформації.

Втома – це закономірний процес тимчасового зниження працездатності, наступаючий в результаті трудової діяльності. Ознаками втоми є сонливість, головний біль, погане самопочуття. Нервова система має межі працездатності, і при перевантаженні може статися нервовий зрив. Через стомлення погіршуються характеристики зорового аналізатора, який є основною сенсорною системою в навчально-пізнавальній діяльності студента, так як майже 80% інформації із зовнішнього середовища є візуальною. Зорове стомлення безпосередньо залежить від тривалості робочого дня. Здоровий сон повинен становити від 7 до 8 годин на добу, тільки так організм людини може повною мірою розраховувати на свою здатність до зосередження.

Сон є одним з головних засобів відновлення працездатності організму. За даними наукової літератури багато дослідників звертають увагу на відмінності в характері і біоритмі сну у людей зайнятих розумовою і фізичною працею. Тому дослідження ефективності адаптації до інтелектуальних і фізичних навантажень студентської молоді з різними типами індивідуальних біоритмів сну є актуальним.

Метою проведеного дослідження було обґрунтування ефективності розумової і фізичної працездатності студентів-медиків від особливостей їх індивідуальних біоритмів сну.

Дослідження проводилося на студентах-медиках 2-го курсу ХНМУ, які були розділені на три групи за характером біоритмів сну на: «аритміків», «жайворонків» і «сов» за методом Г. Хильдебрандта. Ефективність фізичної і розумової працездатності в кожній групі оцінювали відповідно за допомогою велоергометра і тесту Крепеліна. Також у досліджуваних оцінювали суб'єктивну сонливість і концентрацію уваги.

У «жайворонків» зсувається циркадний ритм «вперед», з'являється, так званий, синдром випереджаючої фази сну. Їх цілодобовий ритми складають менше 24-х годин. Це